

Minister
Rozwoju i Technologii

Data: 15 czerwca 2022 r.
Znak sprawy: DAB-II.053.1.2022

Pan
Piotr Cembala
Prezes
Stowarzyszenia „Kominy Polskie”

ZAWIADOMIENIE O SPOSOBIE ZAŁATWIENIA PETYCJI

Minister Rozwoju i Technologii, działając na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870), zawiadamia, że po rozpatrzeniu Pana petycji z dnia 7 marca 2022 r. w sprawie wprowadzenia zmian w przepisach mających na celu ustanowienie obowiązku uwzględniania w budynkach tzw. komina bezpieczeństwa, czyli alternatywnego, dodatkowego źródła ogrzewania budynków w sytuacjach kryzysu energetycznego spowodowanego sytuacją polityczno-gospodarczą lub warunkami atmosferycznymi, po zasięgnięciu opinii Ministerstwa Klimatu i Środowiska uznał, iż petycja nie zasługuje na uwzględnienie.

UZASADNIENIE

Przedmiotem rozpatrywanej petycji jest wniosek o wprowadzenie zmian w przepisach mających na celu ustanowienie obowiązku uwzględniania w budynkach tzw. komina bezpieczeństwa, czyli wprowadzenia ww. postulowanego rozwiązania do przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1065, z późn. zm.), dalej jako „rozporządzenie Wt”, które:

1) ustala warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać budynki i związane z nimi urządzenia, ich usytuowanie na działce budowlanej oraz zagospodarowanie działek przeznaczonych pod zabudowę, zapewniające spełnienie wymagań art. 5 i 6 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą Pb”, oraz

2) stosuje się przy projektowaniu, budowie i przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków oraz budowli nadziemnych i podziemnych spełniających funkcje użytkowe budynków, a także do związanych z nimi urządzeń budowlanych, z zastrzeżeniem § 135 ust. 10 oraz § 207 ust. 2 rozporządzenia Wt.

Przy czym należy zauważyć, iż zgodnie z § 49 rozporządzenia Wt budynek i pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi oraz inne budynki, jeżeli wynika to z ich przeznaczenia, powinny być wyposażone w instalacje (urządzenia) do ogrzewania pomieszczeń w okresie obniżonych temperatur, umożliwiające utrzymanie temperatury powietrza wewnętrznego odpowiedniej do ich przeznaczenia. Wymaganie to nie dotyczy budynków rekreacyjnych, użytkowanych wyłącznie w sezonie letnim. Zaznaczyć przy tym należy, że budynek i pomieszczenia, w których są zainstalowane paleniska na paliwo stałe lub komory spalania z palnikami na paliwo płynne lub gazowe, powinny mieć przewody kominowe do odprowadzania dymu i spalin (§ 50 rozporządzenia Wt). Szczegółowe regulacje w zakresie instalacji ogrzewczych oraz przewodów kominowych w budynkach reguluje Dział 4 rozdział 4 i 5 rozporządzenia Wt.

Podkreślenia wymaga fakt, iż zarówno przepisy ustawy Pb, jak i rozporządzenia Wt nie wykluczają możliwości projektowania i budowania tzw. kominów bezpieczeństwa, o których mowa w petycji, jednocześnie zaznaczając, że nie jest to rozwiązanie obligatoryjne. To inwestor w porozumieniu z projektantem decyduje o zastosowaniu takiego rozwiązania w ramach konkretnej inwestycji. Natomiast ustanowienie postulowanego rozwiązania jako obligatoryjnego prawdopodobnie będzie skutkować nieuzasadnionym zwiększeniem kosztów związanych z przygotowaniem i realizacją inwestycji.

Dodatkowo wskazać należy, iż z treści petycji nie wynika jednoznacznie jaki rodzaj paliwa byłby dopuszczalny do stosowania w postulowanym rozwiązaniu. Jest to istotne z punktu widzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza poprzez ograniczenie możliwości stosowania źródeł ciepła do ogrzewania opalanych paliwami stałymi, zwłaszcza węglem, a także kwestią efektywności energetycznej. W związku z tym przedstawione postulaty można uznać jako budzące wątpliwości w stosunku do polityk oraz wymogów wynikających z dokumentów unijnych^{1,2,3}, prawa krajowego⁴,

---

¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 13).

² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylenia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz. Urz. UE L 315 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.).

³ Komunikat Komisji Do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów Europejski Zielony Ład (COM/2019/640 final).

programów rządowych⁵, dokumentów strategicznych⁶ oraz inicjatyw samorządów lokalnych⁷, związanych z ww. działaniami.

Dodatkowo, jak wskazało Ministerstwo Klimatu i Środowiska - jako resort właściwy kwestiach kształtowania krajowej strategii energetycznej, w tym pożądanej struktury wykorzystywanych paliw - podczas spalania biomasy drzewnej do powietrza emitowane są zarówno zanieczyszczenia powietrza jak również gazy cieplarniane, w tym dwutlenek węgla. Należy podkreślić negatywny wpływ wzrostu wykorzystania biomasy jako paliwa w wyniku stosowania polityki klimatyczno-energetycznej na stan jakości powietrza. Ten stan rzeczy potwierdzają wyniki ocen jakości powietrza w Polsce, które jednoznacznie wskazują na przyczyny przekroczeń standardów jakości powietrza i wskazują, iż za problem występowania nieodpowiedniej jakości powietrza w największym stopniu odpowiada spalanie paliw stałych jak również biomasy w starych, wyeksploatowanych, wysokoemisyjnych źródłach ciepła wykorzystywanych w celach energetycznych w sektorze bytowo-komunalnym. Zgodnie z obecnie obowiązującymi powszechnie przepisami, ustawami i aktami wykonawczymi przyjmowanymi odpowiednio przez Parlament Rzeczypospolitej Polskiej oraz Rząd RP, nie wprowadzono zakazu stosowania drewna do celów grzewczych w indywidualnych źródłach ciepła. Wymagania jakościowe dla paliw stałych stosowanych w gospodarstwach domowych oraz w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW zostały ustanowione w 2018 r. w ramach ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1654) oraz aktów wykonawczych do ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w tym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890). Zgodnie z powyżej wskazanymi aktami w sektorze bytowo-komunalnym wprowadzono zakaz stosowania do celów grzewczych miału, węgla kamiennego, mułów, flotokoncentratów, węgla brunatnego oraz mieszanki paliw stałych zawierającej mniej niż 85% węgla kamiennego. Natomiast ze względu na

---

⁴ Art. 91 i 96 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.).

⁵ Program priorytetowy „Czyste powietrze”, <https://czystepowietrze.gov.pl/>.

⁶ Polityka Energetyczna Polski do 2040 – dokument przyjęty przez Radę Ministrów i ogłoszony w M.P. z 2021 r. Poz. 264

⁷ Np. Uchwała 162/17 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 24 października 2017 r. w sprawie wprowadzenia na obszarze województwa mazowieckiego ograniczeń i zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw (Dz. Urz. Woj. Maz. z 2017 r. poz. 9600).

wcześniej wskazane przyczyny przekroczeń norm jakości powietrza w celu zapobieżenia negatywnemu oddziaływaniu na zdrowie ludzi lub na środowisko instalacji, w których następuje spalanie paliw, niewymagających pozwolenia na emisję albo zgłoszenia z uwagi na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, zgodnie z art. 96 ustawy – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r. poz. 1973, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą – Poś”, sejmik województwa może wprowadzić, w drodze uchwały, ograniczenia lub zakazy w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw. Należy przy tym zwrócić uwagę, że administracja samorządowa jest odpowiedzialna za opracowanie, wdrożenie i realizację wszelkiego rodzaju działań mających na celu poprawę jakości powietrza na danym terenie. Administracja samorządu terytorialnego, może określić na danym terenie, a zwłaszcza na którym obserwowane są wieloletnie przekroczenia dopuszczalnych norm jakości powietrza, w tym szczególnie pyłu PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, dopuszczalnych rodzajów i jakości paliw oraz standardów dla urządzeń grzewczych wykorzystywanych w sektorze bytowo-komunalnym. Przedmiotowa regulacja ma na celu umożliwienie podejmowania skutecznych działań wynikających z potrzeby poprawy jakości powietrza w Polsce i wyeliminowania zagrożeń związanych z występowaniem ponadnormatywnych stężeń niektórych zanieczyszczeń powietrza na obszarze naszego kraju.

Dotychczas takie ograniczenia lub zakazy zostały wprowadzone w ramach 32 uchwał antysmogowych w 14 województwach. W większości uchwał wprowadzono zakaz stosowania biomasy stałej o wilgotności w stanie roboczym powyżej 20%. Natomiast w uchwale dla miasta Kraków wprowadzono całkowity zakaz spalania paliw stałych. W wielu uchwałach wymagania techniczne w odniesieniu do miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń (w tym do kominków i pieców) są określone w nawiązaniu do rozporządzenia Komisji (UE) 2015/1185 z dnia 24 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń na paliwo stałe. Wskazać przy tym należy, że ograniczenia wynikające z ww. rozporządzenia Komisji obowiązują bezpośrednio od dnia 1 stycznia 2022 r. we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej. Podkreślenia zwłaszcza wymaga, że administracja centralna nie ma wpływu na zakres i harmonogramy czasowe działań określane w przyjmowanych tzw. uchwałach antysmogowych. Ponadto należy zwrócić uwagę, że to właśnie administracja samorządowa jest odpowiedzialna za opracowanie, wdrożenie i realizację wszelkiego rodzaju działań mających na celu poprawę jakości powietrza na danym terenie. Ważne jest, aby administracja samorządowa określając zakres i harmonogram tych działań brała pod uwagę możliwości techniczne, prawne, ekonomiczne i organizacyjne jakie występują na danym obszarze,

jak również kondycję finansową społeczeństwa. Ważnym w tym miejscu jest podkreślenie również, że sejmik województwa, któremu ustawa – Poś przyznaje możliwość przyjęcia tzw. uchwały antysmogowej, jest także obowiązany do podjęcia, w trybie art. 91 ustawy – Poś, uchwały w sprawie programu ochrony powietrza, w przypadku niedotrzymania prawnie określonych poziomów substancji w powietrzu. Istotnym jest fakt, że postanowienia uchwał antysmogowych są uwzględniane w harmonogramach realizacji programów ochrony powietrza, przyjmowanych w drodze uchwał sejmików województw tak jak ma to miejsce w przypadku uchwał antysmogowych. Trzeba zaznaczyć, że bez skutecznej, terminowej realizacji uchwał antysmogowych nie będzie możliwe osiągnięcie efektów ekologicznych założonych w programach ochrony powietrza. Natomiast działania określone w obydwu rodzajach uchwał muszą być spójne zarówno co do zakresów, jak również okresów ich realizacji, dla zagwarantowania uzyskania oczekiwanych efektów w postaci poprawy jakości powietrza w Polsce.

Jednocześnie MKiŚ zwróciło uwagę na kwestię związaną z emisyjnością zanieczyszczeń przy spalaniu paliw biomasowych. Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami opracował w 2020 r. wskaźniki emisji zanieczyszczeń ze spalania paliw dla źródeł o nominalnej mocy cieplnej do 5 MW, przy uwzględnieniu prac wykonanych przez Instytut Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze i Instytut Techniki Ciepłej Politechniki Śląskiej oraz Przewodnika po inwentaryzacji emisji zanieczyszczeń powietrza EMEP/EEA, na podstawie najnowszych, dostępnych danych, z uwzględnieniem nowych wymagań dla kotłów wprowadzonych do obrotu i do użytkowania od dnia 1 stycznia 2020 r., zgodnych z rozporządzeniem Komisji (UE) 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwo stałe. Ze względu na liczne uwarunkowania mające wpływ na wielkości emisji z sektora bytowo- komunalnego Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami prowadzi prace nad urealnieniem wartości wskaźników poprzez badania urządzeń grzewczych wykorzystywanych w sektorze bytowo- komunalnym. W ramach prac analizie poddane zostaną kotły o nominalnej mocy cieplnej $\leq 0,5$ MW, w których spalany jest węgiel kamienny z automatycznym podawaniem paliwa, spełniających wymagania Ekoprojektu i klasy 5 wg PN-EN 303- 5:2012 oraz kotły o nominalnej mocy cieplnej $\leq 0,5$ MW, w których spalana jest biomasa drzewna:

- z ręcznym podawaniem paliwa, spełniających wymagania Ekoprojektu i klasy 5 wg PN-EN 303-5:2012,
- z automatycznym podawaniem paliwa, spełniających wymagania Ekoprojektu i klasy 5 wg PNEN 303-5:2012,

- z ręcznym podawaniem paliwa, niespełniających wymagań Ekoprojektu.

Porównanie wskaźników emisji pyłu opracowanych przez Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami w 2020 r. (wyrażonych w g/GJ), dla małych źródeł o nominalnej mocy cieplnej $\leq 0,5$ MW, wskazuje, że w przypadku miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń (takich jak piece, piecokuchnie, kominki i piece kaflowe) oraz kotłów tradycyjnych z ręcznym podawaniem paliwa różnice pomiędzy wskaźnikami emisji pyłu przy spalaniu w tych źródłach biomasy drzewnej i węgla nie są bardzo duże, przy czym w przypadku pyłu PM_{2,5} dla obydwu kategorii źródeł, a w przypadku pyłu PM₁₀ dla kotłów, wskaźniki są wyższe przy spalaniu biomasy drzewnej. Różnice na korzyść biomasy drzewnej są natomiast widoczne dla kotłów zaawansowanych z ręcznym podawaniem paliwa oraz kotłów z automatycznym podawaniem paliwa. Co istotne, wskaźniki emisji pyłu dla tych dwóch grup źródeł są znacznie niższe niż dla miejscowych ogrzewaczy pomieszczeń oraz kotłów tradycyjnych z ręcznym podawaniem paliwa. Natomiast dla kotłów z ręcznym podawaniem paliwa spełniających wymogi Ekoprojektu i klasy 5 wg PN-EN 303-5:2012, jakkolwiek wskaźniki emisji pyłu są znacznie niższe niż dla kotłów niespełniających tych wymagań, to zarówno w przypadku pyłu całkowitego, jak i jego frakcji do 2,5 μm oraz do 10 μm wskaźniki są wyższe przy spalaniu biomasy drzewnej niż przy spalaniu węgla.

Dodatkowo MKiŚ poinformowało, że w związku z przeprowadzonym przeglądem wymagań jakościowych dla paliw stałych, o którym mowa w art. 3a ust. 2a ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), w celu wypełnienia rekomendacji z ww. przeglądu, w MKiŚ rozpoczęły się wewnętrzne prace w zakresie zmiany przepisów ww. ustawy oraz ustanowienia wymagań jakościowych dla paliw biomasowych, w tym pelletu drzewnego stosowanych w sektorze bytowo-komunalnym. W celu realizacji powyższych działań zrealizowana zostanie analiza, w ramach której dokonana zostanie ocena parametrów emisyjnych osiąganych przez różne małe źródła ciepła (zarówno kotły, jak i miejscowe ogrzewacze pomieszczeń) z rozróżnieniem mocy cieplnej źródeł przy spalaniu różnych kategorii/rodzajów paliw biomasowych i przedstawienie propozycji katalogu paliw stałych biomasowych objętych wymaganiami i wskazanie parametrów jakościowych dla biopaliw stałych wprowadzanych do obrotu z przeznaczeniem do spalania w sektorze bytowo-komunalnym. Dodatkowo przeprowadzana zostanie ocena skutków zdrowotnych, środowiskowych, ekonomicznych, społecznych oraz gospodarczych związanych z określeniem wymagań jakościowych dla paliw stałych biomasowych wprowadzanych do obrotu z przeznaczeniem do spalania w gospodarstwach domowych i w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1 MW.

Wobec przedstawionych powyżej informacji, wprowadzenie do rozporządzenia Wt zaproponowanych w przedmiotowej petycji zmian, nie znajduje uzasadnienia.

POUCZENIE

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

Informacja o przetwarzaniu danych osobowych.

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (Dz. U. UE 119 z 4 maja 2016, str.1, z późn. zm.), zwanego dalej „RODO”, informuję, że:

1. Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Minister Rozwoju, Pracy i Technologii z siedzibą w Warszawie, przy Placu Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, email: kancelaria@mrpit.gov.pl, tel. +48 222 500 123, adres skrytki na ePUAP: /MPIT/SkrytkaESP, natomiast wykonującym obowiązki administratora jest Dyrektor Departamentu Architektury, Budownictwa i Geodezji.
2. Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych: Inspektor Ochrony Danych, Ministerstwo Rozwoju i Technologii, Plac Trzech Krzyży 3/5, 00-507 Warszawa, adres e-mail: iod@mrpit.gov.pl.
3. Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w oparciu o art. 6 ust. 1 lit. c) RODO tj. na podstawie obowiązku prawnego ciążącego na administratorze, na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r., poz. 870), w celu rozpatrzenia petycji.
4. Pani/Pana dane osobowe mogą być udostępniane podmiotom do tego uprawnionym na podstawie odrębnych przepisów.
5. Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres niezbędny do realizacji celów przetwarzania, nie krócej niż okres wskazany w przepisach o archiwizacji.
6. Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegać zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji lub profilowaniu.
7. Pani/Pana dane osobowe nie będą przekazywane do państwa trzeciego ani do organizacji międzynarodowych.
8. Podanie danych jest dobrowolne, ale niezbędne do rozpatrzenia petycji.
9. Przysługuje Pani/Panu prawo dostępu do treści swoich danych oraz ich sprostowania.

10. Przysługuje Pani/Panu również prawo do złożenia skargi w związku z przetwarzaniem ww. danych do Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, na adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku
Bartłomiej Baran
zastępca dyrektora departamentu
/ kwalifikowany podpis elektroniczny /